

48-årige til social- og sundhedshjælpere, altså dermed også en form for omskoling af en arbejdskraft, som måske var slidt ned inden for fabriksområdet eller andre steder, men som kunne gøre gavn inden for social- og sundhedsområdet.

Kl. 19.20

Vi har også en idé om, at arbejdsmarkedspolitikken trængte til en oppudsning, forstået på den måde, at der skulle gøres op med den megen – ikke alt – men den megen meningsløse aktivering, der finder sted, og som efterhånden hele Folketinget er enige om at der skal gøres noget ved, og det har vi faktisk i stigende grad været enige om gennem de seneste mange år, uden at der er sket noget.

Derfor har vi også foreslået, at man skulle give mulighed for i aktiveringen at sige til folk: Jamen kan der gives grundlag for en kompetencegivende uddannelse inden for områder, hvor der er behov, så gør vi hellere det end at sætte folk i meningsløs aktivering.

Vi foreslog, at man i aktiveringstilbuddet kunne uddannes som social- og sundhedshjælper, for dér er der et akut behov, og vi ved, at der er et stigende behov her. Vi har også sagt, at der er enkelte områder, hvor der er behov for flere folkeskolelærere; jamen så giv mulighed for, at man også kan uddanne sig som det, osv., osv.

En række brancher har begyndende flaskehalsproblemer. Hvad var mere naturligt end at sige: Vi giver voksenlærlingeordningen fri. Det er en succesfuld ordning, som på den måde kan være med til at sikre, at de erhvervsbrancher, som har begyndende flaskehalsproblemer, også kan få løst op herfor.

Der er nogle, der er i besiddelse af mange gode ressourcer, men som har nogle problemer omkring læse-/skrivefærdighederne. Også her mener vi, at der bør sættes ind for at være med til at give et stærkere fundament for råstoffer.

Og så noget helt afgørende: Det er spørgsmålet om, hvordan vi sikrer en aktiv udnyttelse af de ressourcer, der ligger i hele den store gruppe af indvandrere/flygtninge, som er ved at finde sig tilrette i vores samfund. Vi har lavet en meget fin strategi, synes vi selv, under overskriften »Fra taxachauffør til civilingeniør« ud fra den erkendelse, at vi i samfundet har et sted mellem 4.000 og 5.000 højtuddannede indvandrere/-flygtninge, der har en teknisk videnskabelig uddannelse med sig i bagagen, som de ikke kan gøre brug af, uvist af hvilken grund. Muligvis er

der nogle sprogproblemer, muligvis er der nogle meritoverførselsproblemer el.lign.

Men i hvert fald kunne man med en relativt målrettet indsats sikre, at vi kunne gøre brug af de ressourcer, som denne befolkningsgruppe besidder, og dermed frigøre nogle arbejdspladser.

For virkeligheden er jo, at de i dag kører rundt som taxachauffører eller laver pizzaer – hvad der i øvrigt er en fortrinlig spise – men alligevel, der var måske andre, der kunne gå ind og fylde de jobfunktioner ud, altså man kunne lave en form for omvendt gøgeungeeffekt og samtidig også imødekomme de store behov, som dansk erhvervsliv har, ved at kunne gøre brug af indvandrerne.

Det er også sket med den isbryderordning, som vi har kendt til, og som har været en utrolig stor succes. Her kunne vi også foretage en god investering ved at udvikle denne ordning.

Et område, som kun perifert har været nævnt her i de sidste to dages debatter, er spørgsmålet om hele kulturområdet. Kultur er jo ofte noget, som måske ikke alle, men jeg har indtrykt af, en stor del af Folketingets partier betragter på den måde, at hvis der er lidt penge tilovers på kistebunden, ja, så kan vi da godt give lidt penge til noget kultur, og det kan da være meget rart at have.

Det finder jeg er en fuldstændig forkert måde at se kunsten og kulturen på. Virkeligheden er jo – ud over de store berigelser og oplevelser, som vi får igennem kulturen og den eksperimenterende kunst, det, det kan give i forandringsprocessen i samfundet – at så ligger det faktisk sådan, at man kan sige, at det, der kan kaldes kulturerhvervene, er et af de stærkest voksende nye erhverv.

Hvorfor ikke udnytte det, hvorfor ikke glæde sig over, at der er ved at komme et nyt erhvervs-potentiale inden for kulturerhvervsområdet? Vi kender det fra nogle af de store musiksuccesser, som har givet fantastiske indtægter til samfundet, eller bare den løbende indtægt, som forfattere i samfundet giver statskassen i form af momsindtægter, som overstiger samtlige de bevillinger, der gives til litteraturen, sådan at der bliver en nettogevinst til finansministeren på minimum 300 mio. kr. om året.

Hvorfor ikke understøtte det vækstlag, der er inden for de forskellige genrer af kunst- og kulturområdet, af hensyn til at give os et bedre liv, nogle bedre oplevelser, nogle bedre muligheder, men så sandelig også for at udvikle kulturerhvervene med henblik på at skabe mere beskæf-